

Neka nas primjer i zagovor Majke Tereze iz Kalkute, koja je nedavno proglašena svetom, potakne da i mi, poput nje, u patnji braće i sestara prepoznamo samoga Krista te budemo milosrdni Samarijanci u ovom vremenu koje itekako oskudijeva osobama koje se dadu ganuti patnjama braće i sestara. Neka nam Gospodin pomogne da u ovoj godini uđemo dublje u misterij Njegova križa i u svijetlu tog križa bolje shvatimo i prihvatimo svoj križ i svoju patnju te budemo osjetljiviji za patnje drugih. Neka Gospodin pomogne našim bolesnicima i patnicima da iskuse nepobitnu istinu koliko je Bog osjetljiv na ljudsku patnju i da je najbliži baš čovjeku koji pati. Neka im to iskustvo bude snaga u nošenju patnje da njihova patnja donese obilje blagoslova našoj Crkvi i našem narodu.

Sve vas usrdno pozdravljam i svakodnevno Bogu prikazujem

Mons. Zdenko Križić, biskup

Misna slavlja i župni oglasi

Ponedj. 26. rujna	18.30 Po nakani (mž)
Utorak, 27. rujna	18.30 + Dijana Gerić; Jure Lončarić; ob. Kirin i Požar
Srijeda, 28. rujna	18.30 <i>Na čast Sv. Josipu za dobročinitelje:</i> + Ivan Puškarić
Četvrtak, 29. rujna <i>Sveti Mihael, Rafael i Gabrijel</i>	18.30 + Tomo Miletić (8. dan); Milan Božičević Pajzan; Milan i Marica Franjković; Anka i ob. Crnković; Branko, Kata i Milan Puškarić; Mijat, Fanika i Milan Franjković.
Petak, 30. rujna	18.30 + Po nakani (mz)
Subota, 1. listopada	16.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.00 LISTOPADSKA POBOŽOST i Sv. Misa: + Mihovil, Miko i Roža Božičević; Vladimir Belančić; Josip i Anka Belančić; Katica Balen; Josip i Ljubica Franjković; Anton i Milka Poljak; Mate Capan i Marija Vučić.
DAN GOSPODNJI <i>2. listopada- 27. NKG</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod Krštenje: Tomislav Ožanić (sin Daria i Martine) 12 CEROVNIK: + Ivan Pavlić (pjevači iz Oštarije) 16 SKRADNIK: Po nakani (al) 17 KUČENIĆ SELO: Posveta crkve Bl. Alojzija Stepinca
KUČENIĆ SELO - POSVETA CRKVE	

1. ŽUPNA KATEHEZA - održava se prema rasporedu za osmoškolske vjeroučenike:

1. i 2. razred – ponedjeljak u 16 sati	5. i 6. razred – srijeda u 16 sati
3. i 4. razred – utorak u 16 sati	7. i 8. razred – četvrtak u 16 sati

2. KATEHETSKU NEDJELJU - slavimo na misama danas, u nedjelju, 25. rujna.

3. ŠKOLSKA DJECA - trebaju školske knjige, odjeću i obuću. Pomozite...

4. ČEPOVE - i dalje prikupljamo. Dosad je prikupljeno 12 vreća. Hvala darovateljima.

5. SV. MISE - od subote, 1 listopada u Svetištu radnim danom slavimo u 17.30 sati.

6. DONJI LAPAC - hodočašće u subotu, 22. listopada na proslavu Sv. Ivana Pavla II. U subotu, 8. listopada u Donjem Lapcu biti će posvećena nova crkva Sv. Ivana Pavla II.

7. BARJAK za DPD OŠTARIJE - Novčani prilog možete pomoći nabavku barjaka.

8. HRANA - darujte za školovanje svećeničkog podmlatka dar u hrani ili novcu.

9. DAR ZA CRKVU - pomozite svojim godišnji prilogom obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

10. MIVOLJU u Kamenici - slavimo u subotu, 1. listopada u 12 sati.

11. POSVETA crkve Bl. Alojzija Stepinca - Kučinić Selo, nedjelja 2. listopada u 17 h.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

25. rujna 2016. • 26. NKG • God. VII. • br. 39 (317)

**Primio si dobra svoja, a tako i Lazar zla.
Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.**

Čitanje svetog Evanđelja po Luki: U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: »Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. Kad umrije siromah, odnesoše

ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: 'Oče Abraham, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.' Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.' Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' A on će: 'O ne, oče Abraham! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'« *Riječ Gospodnja. (Lk 16, 19-31)*

**Poruka mons. mr. Zdenka Križića, biskupa,
za Katehetsku nedjelju (26. nkg), 25. rujna 2016.**

1. Početak nove školske godine - Na početku nove školske i katehetske godine srdačan pozdrav svim đacima, njihovim roditeljima, nastavnicima, katehetama i katehisticama, svećenicima, redovnicima i redovnicama i svim župskim i pastoralnim suradnicima. Nova školska godina nosi sa sobom nove radosti i brige, nova otkrića i spoznaje, nova očekivanja i postignuća. I ova školska godina je „nova“ kao što je nov i svaki naredni dan koji je potrebno ispuniti novim vrijednim sadržajima.

Na početku nove školske godine nameće se pitanje: Što će nam novog donijeti nova školska godina, odnosno, što ćemo novoga mi ugraditi u nju? Mi vjernici novu školsku godinu doživljavamo kao novi Božji dar, novi talent koji smo primili, novo Božje povjerenje prema svakome od nas, povjerenje da ćemo u njoj uspjeti ostvariti kvalitetniji životni korak u našoj ljudskoj i duhovnoj izgradnji.

Nije nova školska godina ona koja, sama po sebi, donosi nešto vrijedno novo, nego je ona ta u koju mi moramo ugraditi nešto novo, neku dodatnu vrijednost. Talent koji od Boga primamo ne smije ostati zakopan, nego ga moramo, u suradnji s Bogom, razvijati i umnažati. Nova godina bit će nam nova ako u nju unesemo nešto novo što je vrijedno i plemenito. Ona će nam donijeti ono što u nju ugradimo. Samo marljivim i

zauzetim radom u školi i na svakom drugom sektoru života, naš se život mijenja, postaje ispunjeniji, sve noviji. Zajedno sa zauzetim radom na ispunjavanju svojih školskih ili radnih obveza, treba ići i zauzetost na izgradnji svoje vlastite nutrine, svog srca. Mi vjernici znamo da se to ne može potpuno ostvariti bez Boga. To je ono što se zove duhovnost. Isus govori o srcu kao središtu ljudskog života. Kad je srce izgrađeno i plemenito, onda je čovjek uistinu velik, sposoban izgrađivati ljepši i pravedniji svijet. Kada se srce zapusti i deformira onda iz njega izlazi ono najgore što može zagorčiti život samoj osobi i mnogima oko nje. Isus vidi cijeli problem čovjekova grješnog opredjeljenja u njegovu deformiranom srcu. U polemici s pismoznancima i farizejima, s obzirom na čisto i nečisto kada je u pitanju hrana, Isus odlučno ustvrđuje: «Poslušajte i razumijte! Ne ukalja čovjeka ono što na usta ulazi, nego ono što na usta izlazi... Što izlazi iz usta, izlazi iz srca, i to ukalja čovjeka. Jer iz srca izlaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludnost, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. To ukalja čovjeka» (Mt 15,10-20). Mudrac Sirah veli: «Srce mijenja lik čovjeku, bilo na dobro bilo na zlo» (Sir 13,25). Iz ovoga se vidi kako je glavni problem, u odgoju čovjeka odgoj njegova srca. Samo fino formirano srce daje mogućnost osobi da u životu dobro vidi i bude sposobna spoznati ono što je dobro i opredijeliti se za to. I za vjeru je to od presudne važnosti. Isus proglašava blaženima one koji su čista srca jer će oni moći Boga gledati. To znači da je samo osoba finog srca sposobna vidjeti, čuti i razumjeti Boga.

Ovdje je velika odgovornost roditelja, nastavnika, vjeroučitelja i starijih osoba u odnosu na djecu i njihovu vjeru. Oni su odgovorni za formaciju dječjeg srca da bi djeca bila sposobna ispravno čuti Boga i čuti bližnjeg te slijediti u životu glas dobre savjesti. Sveto pismo ističe na više mjesta tu istinu, tj. ako se čovjekovo srce ne formira u mladosti, postoji opasnost da ostane trajno deformirano. Iz takvog stanja donosit će deformirane zaključke što će se negativno odraziti na životnu praksu, na odnos prema Bogu i ljudima. Mudrac Sirah kaže: «Ako za mladosti nisi ništa sabirao, kako ćeš išta naći u starosti» (25,3). To vrijedi na planu bilo koje krjeposti. U starosti se živi od onih vrijednosti koje su se postigle u mladosti, počevši od djetinjstva.

Stoga, u novoj školskoj i katehetskoj godini Bog traži od svih nas, napose od roditelja, nastavnika i vjeroučitelja, veliku zauzetost u smislu vjerničke i sveljudske formacije djece. Jer djeca su, kako će napisati sveta Mala Terezija, kao vosak u koji se lako mogu utisnuti krjeposti, ali i mane. Onim što u dječja srca utisnemo sada, bit će obilježena cijeli život. Budimo, što je moguće više, svjesni te velike odgovornosti pred Bogom da ne bismo zbog naših propusta danas, ispaštali sutra, i mi i naša djeca. Neka dragi Bog prati svojim blagoslovom vaš rad na tom polju, dragi roditelji, nastavnici i vjeroučitelji, da bi nam djeca uzrasla u plemenite ljude na ponos Crkve i naroda.

2. Glavna tema nove pastoralne godine - Naša Gospićko-senjska biskupija odlučila je uzeti za glavnu temu ove pastoralne godine: "Otajstvo ljudske patnje". Želimo posebno približiti i učiniti razumljivijim to otajstvo u svijetlu patnje Sina Božjega. Svi znamo da je patnja u ljudskom životu neizbježna. Znamo također, da su neke osobe obilježene patnjom gotovo od rođenja do smrti. Čini nam se često da su patnjom čak više pogođeni nevini, djeca ili oni koji se trude biti vjerni Bogu i živjeti u prijateljstvu s njim. Ova stvarnost često zbunjuje i nije ju lako razumjeti. Zbog ovoga kod mnogih dođe u krizu vjera i pouzdanje u Boga. Nije mali broj onih kod kojih se, zbog problema patnje, deformirala i slika Boga, ili su u svojoj tjeskobi upali u duboke sumnje da je možda, naš Bog svemoguć, ali nije dobar, ili obratno, da je možda, dobar

ali nije svemoguć. Čovjek u patnji često završi u pobuni protiv Boga i njegova odnosa prema čovjeku. Imamo biblijski primjer žene patnika Joba koja mu, gledajući njegove patnje, savjetuje da prokune Boga i umre, jer joj se čini da je taj Bog nepravedan prema njezinu mužu. Na sreću, on to ne želi učiniti, iako se nastavlja prepirati s Bogom zašto je njemu dao takvu patnju. Kod tolikih osoba patnja stavi u pitanje mnoge Božje attribute, kao što su njegova ljubav, njegova dobrota, njegova pravednost i uopće njegova briga za čovjeka.

Dolaskom Isusa Krista i njegovom patnjom, lice patnje postalo je drukčije. To potvrđuju iskustva mnogih vjernika-patnika koji su u patnji došli do otkrića najvećih istina i tajni što je snažno promijenilo njihov život. Kolike je patnja preporodila, promijenila! Kolikima je donijela obilje blagoslova! Koliki su baš u patnji susreli Boga i našli smisao života! Mnogi od nas iz iskustva znamo kako je fino živjeti s osobama koje su puno propatile, ali nisu izgubile strpljivost, dobrotu srca i pouzdanje u Boga. Patnja im je izgradila srce i osjećaje te su oni postali iznimno sposobni razumjeti, utješiti i ohrabriti druge koji pate. Istina, dolaskom Isusa Krista, pitanje patnje nije do kraja riješeno, ali je osmišljeno. Patnja nosi u sebi još puno tajni, ali je Isusova patnja otkrila kako patnja nije uvijek prokletstvo, nego često puta istinska milost za one koji je znaju nositi i Bogu prikazivati. Koliko god ljudska patnja nosi u sebi još puno pitanja, ali ostaje sigurna istina: početak čovjekove preobrazbe nalazi se u njegovoj sposobnosti da nosi svoju patnju, ili svoj križ, kako kaže Isus. Ako čovjek izgubi sposobnost za patnju, izgubio je time i mogućnost da se promjeni. Isus je pokazao čemu vodi križ, odnosno patnja nošena s ljubavlju. I svojim učenicima je jasno rekao da neće moći izbjeći križ u svom životu. Što više, postavio je u tom smislu i jasan uvjet da bi netko mogao biti njegov učenik, a to je uzeti svoj križ: "Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik" (Lk 14,27).

3. Pastoralni poticaji za godinu posvećenu "Otajstvu ljudske patnje" -

Pozivamo vjeroučiteljice i vjeroučitelje neka pripreme prikladne kateheze na gore navedenu temu i ugrade ih u tematiku školskog i napose župnog vjeronauka. Važno je djecu još od najranije dobi upozoravati na prisutnost ljudske patnje, poticati ih da suosjećaju s patnicima te gdje i koliko mogu pomagati patnicima upućujući ih na neka konkretna djela. Na primjer:

- Potaknuti ih i zajedno s njima pohoditi bolesne u staračkim ili obiteljskim domovima;- U vjeronaučnim dvoranama izložiti panoje s razumljivim porukama kako pomoći patnicima bilo koje vrste; - Starijim učenicima pripremiti različite prezentacije, video programe, referate i slično; - Na župskoj razini uključiti u konkretne aktivnosti što više župljana i župskih suradnika; - Na spomendan Gospe Lurdske, kada se slavi Svjetski dan bolesnika, prirediti određene sadržaje za bolesnike; - Organizirati, ako je moguće, susrete branitelja s invaliditetom, oboljele od PTSP-a i drugih bolesti; - Obogatiti jaka vremena liturgijske godine (Došašće i Korizmu) s određenim karitativnim djelima pomoći osobama prema ljudima koji trpe.

Ovo su samo neke sugestije, a župnici će sa svojim suradnicima i vjeroučiteljima pomoći potrebnima u njihovoj sredini. Važno je da ova godina posvećena u našoj biskupiji otajstvu ljudske patnje, bude godina veće zauzetosti svih nas da ublažimo patnju i trpljenje našoj bolesnoj braći i sestrama. Svatko od nas tu može dati određeni doprinos. Svatko od nas može toj našoj trpećoj braći i sestrama podariti malo utjehe i radosti. Trebamo samo malo više aktivirati srce i vjeru.